

# چگونه پدران بر علاقه دخترانشان به ریاضی تاثیر می‌گذارند

دانشگاه میشیگان ۲۰۰۷

مترجم نویسنده (تهران): لیورا سعید  
کارشناس ارشد روان‌شناسی گرایش عمومی

است خود را نشان نداده‌اند. به نظر دیویس کین مثل این است که زنان بگویند "می‌توانم امانی خواهم". در پژوهشی که او اخیراً در انجمن دانشکده ارایه کرد، او و همکارانش نتیجه گرفتن که چگونه ارزش‌ها و نگرش‌های پدر و مادران بر عملکرد ریاضی و علاقه آینده کودکان اثر گذاشته و چگونه این نگرش‌ها با جنسیت فرزند تغییر می‌کند. آنان این تحقیق را در یک مطالعه طولی از سال ۱۹۸۷ تا سال ۲۰۰۰ بر روی بیش از ۸۰۰ کودک و پدر و مادران آنان انجام دادند.

آنان یافتند که پدر و مادران برای پسران خویش محیط‌های حمایت‌کننده بیشتری را برای ریاضی فراهم می‌کنند تا برای دخترانشان مثل خرید اسباب‌بازی‌های ریاضی و علمی بیشتر برای پسران. آنها هم چنین زمان زیادتری را برای فعالیت‌های ریاضی و علمی با پسرانشان سپری می‌نمایند تا با دختران خود. دیویس کین و همکاران او هم چنین نتیجه گرفتند که نگرش‌های پدر و مادر به خصوص کلیشه‌های ذهنی آنان در این مورد که ریاضی و علم برای پسران مهمتر است یا دختران، تاثیر معناداری بر پیشرفت آینده بچه‌ها در ریاضیات و حتی بعداً بر روی انتخاب شغلی شان دارد.

این محققان یافتند، هم چنان که کلیشه‌های ذهنی پدران در خصوص جنسیت افزایش می‌یابد علاقه دختران به ریاضی کاهش پیدا می‌کند در حالی که علاقه پسران به ریاضی زیاد می‌شود. دیویس کین بیان می‌کند "تصورات قالبی پدران در مورد جنسیت اهمیت بسیاری در یادگیری علم و ریاضیات دختران دارد.

پدران تاثیر زیادی بر مقدار علاقه دخترانشان به ریاضی دارند. این یکی از یافته‌های دانشگاه میشیگان که عامل فاصله جنسی همیشگی را در ریاضی و عملکرد علمی دنبال نموده است.



پاملان دیویس کین روان‌شناس موسسه U-M در تحقیقات اجتماعی می‌گوید "ما حالا یقین داریم که زنان در آزمون‌هایی که توانایی ریاضی و علمی را اندازه‌گیری می‌کنند به خوبی مردان عمل می‌کنند اما زنان هنوز در علم، تکنولوژی، مهندسی و برنامه‌های مدرج ریاضی و در مشاغلی که بر مبنای این نظام‌ها